

— Μήπως εἶχε κἀνὸν μυστικὸν πάθος αὐτὸ τὸ γερόντιον; ἠρώτησεν ὁ Χαθάν.

— Ἦτο φίλος τῆς κυρίας Βιλρέη, ἀπεκρίθη ἡ Φαννή, καὶ ἡ κυρία αὕτη, σὰς τὸ λέγω ἀφοῦ δὲν τὸ ἤξεύρετε, εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς φίλους τῆς νὰ τοποθετῶσι τὰ κεφάλαια τῶν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ συζύγου τῆς.

— Τὸ ἤξεύρω. Ἄλλ' ὁ τραπέζιτικὸς οἶκος τοῦ Βιλρέη εἶναι ἐκ τῶν στερεωτάτων.

— Ἡ τράπεζα τοῦ Βιλρέη ἔχασε δεκαεπτὰ ἑκατομμύρια εἰς τὸ χρηματιστήριον κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκκαθάρισιν, εἶπεν ἡ Φαννή. Ἄν ἔχετε καταθέσει χρήματα εἰς αὐτήν, σὰς συμβουλεύω νὰ βάλετε μαύρην σκέπην εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν σας. Ὁ κ. Βιλρέης ἐδραπέτευσε.

— Καὶ τὸν ἐλυπήθη βεβαίως πολὺ, εἶπεν ὁ κ. Πεύρασιε μετὰ μειδιάματος ἰσοδυναμοῦντος μὲ ὑπαινιγμόν.

— Ἐλυπήθη τὰς ἐβδομηντα πέντε χιλιάδας φράγκα τὰς ὁποίας εἶχα εἰς τὸ κατάστημά του, καὶ διὰ τοῦτο μὲ βλέπετε ἀπόψε χωρὶς διαθέσιν. Τοῦτο θὰ μὲ διδάξῃ ὅτι δὲν εἶναι ἔργον μου νὰ κάμνω οἰκονομίαν, ἐπρόσθεσεν ἡ Φαννή πενθίμως μειδιῶσα.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰσῆλθεν ὑπηρετῆς τοῦ ξενοδοχείου ν' ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸν Τριστάνον ὅτι κύριός τις τὸν ἐζήτηι.

— Ὁ Οὐλρίχος βεβαίως, εἶπεν ὁ Τριστάνος. Στρεφόμενος ἔπειτα πρὸς τὴν Φαννήν ἐψιθύρισεν εἰς τὸ ὅτιον τῆς— «Ἀπατάσθε, κυρία μου, ὁ Οὐλρίχος δὲν ἔχασε τὴν περιουσίαν του.

— Τοῦτο μοῦ εἶναι πολὺ ἀδιάφορον, ἀπήντησεν ἐκείνη.

— Βάλετε, παρακαλῶ, διὰ μίαν στιγμὴν τὴν προσωπίδα σας, ἐξήκολούθησεν ὁ Τριστάνος.

— Διατί; ἠρώτησεν ἡ Φαννή, θεωρήσασα ἐν τούτοις πρέπον νὰ ὑπακούσῃ.

— Διότι ἐνδέχεται ν' ἀνακτήσετε τὰς ἐβδομηντα πέντε χιλιάδας φράγκα τὰς ὁποίας ἔχασετε.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀπομνημονεύματα τῆς Ὑπουργίας Σπυριδωνος Πήλικα, καθηγητοῦ τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἐν τῷ Ὀθωνεῖῳ Πανεπιστημίῳ, ἐκδιδομένα ὑπὸ Ἰωάννου Ν. Πήλικα Δ. Ν. δικηγόρου. Ἐν Ἀθήναις. 1893. Σχ. 8ον. Σελίδες 238. (Μετὰ εἰκόνας τοῦ Σπυρ. Πήλικα).

Θὰ ἦτο μέγιστον καὶ πολὺτιμον κέρδος διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἂν οἱ κατὰ καιροὺς διοικήσαντες αὐτήν, ὡς ὑπουργοὶ ἢ ὡς ἀνώτατοι ὑπάλληλοι εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς δημοσίας διοικήσεως κατέγραφον ἀπομνημονεύματα τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν βίου καὶ τῶν συγχρόνων ἀνδρῶν μετ' ὧν ἔδρασαν ἐν τῇ διαπράξει τῶν κοινῶν καὶ εἰργάσθησαν. Θὰ εἴχομεν οὕτω συνεχῆ χρονολογιακὴν ἱστορίαν τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος, ἀφ' ἧς ἀνέκτησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς, καὶ τὰ πορίσματα τῆς πείρας καὶ τῶν σκέψεων τῶν ἀνδρῶν τούτων, τὰ ὅποια πάντοτε εἶνε πολὺτιμος ὑπόθεσις καὶ διδάγμα τῆς γενεᾶς τοῦ μέλλοντος. Ἴσως

Σπυριδων Πήλικας

δὲ θὰ εἴχομεν καὶ τὸ κέρδος τοῦ νὰ εἶνε αἱ καθ' ἑκάστην ἐκφερόμεναι μεμψιμοιρίαι κατὰ τοῦ παρόντος ὀλιγώτερον τραγεῖαι, διότι θὰ ὑπῆρχεν ἀπὸ τὴν σύγκρισιν τούτου μετὰ τοῦ παρελθόντος. Ἡ προφορικὴ παράδοσις δὲν εἶνε ἀρκούσα πρὸς σύγκρισιν, διότι αὕτη ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν διαδομένη ἀποβάλλει μέγα μέρος τῆς πραγματικῆς αὐτῆς ἀληθείας, ἀποτριβομένης ὑπὸ τοῦ χρόνου, καὶ παριστᾷ συνήθως τὸ παρελθὸν ὑπὸ ὄψιν φαινοτέραν, ἢ τις δὲν εἶνε πάντοτε ἡ πραγματικὴ.

Ἡ Ἑλλάς μόνη τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν στερεῖται ἱστορίας καὶ χρονολογίας τοῦ πολιτικοῦ αὐτῆς βίου ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς βασιλείας τοῦ Ὀθωνος μέχρι σήμερον. Δοκίμιά τινα γραφέντα ἐσχάτως, ἔχοντα πηγὰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν Βουλῶν στεροῦνται τῆς ἀξίας καὶ αὐτῶν τῶν δοκιμίων. Οἱ συρραφεῖς τούτων ἐπεχείρησαν ἔργον ἀνώτερον τῶν δυνάμεων τῶν, καὶ τῆς ἀπαραιτήτου ὑπομονῆς καὶ μελέτης πρὸς ἀνοικοδόμησιν ἱστορικοῦ μνημείου ἀξίου τοῦ ὀνόματος τούτου.

Παραλείποντες ἐνταῦθα τοὺς λόγους δι' οὓς στερούμεθα ὑπομνηματογράφων, καὶ ἄλλων ἱστορικῶν συγγραμμάτων, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ μνημονεύσωμεν ὅτι οἱ Ἑπτανήσιοι ἀποτελοῦσιν ἐξαιρέσιν διότι ἀπειρα εἶνε τὰ ὑπομνήματα, τὰ γραφέντα ὑπὸ πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑπτανήσου, ἀγωνισθέντων ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς τῆς πατρίδος τῶν ἀποκαταστάσεως. Οἱ μακροὶ αὐτῶν ἀγῶνες κατὰ ξένης πανισχύρου κυριαρχίας ἐμόρφωσαν σὺν τῷ χρόνῳ ἀνδρας ἀκραδάντου πολιτικῆς ἀρετῆς, συνέσεως, εὐθύτητος καὶ ἀξιοπροσέπειας, ἔχοντας τὸ θάρρος ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος νὰ παραδώσωσιν εἰς τὴν ἱστορίαν διὰ τοῦ ἴδιου αὐτῶν καλῶν τὰς πράξεις τῶν καὶ τοὺς λόγους τῶν.